

रजतं

रजःशयः, पुं. (रजसि श्येते । शी + “अधिकरथे श्येतेः ।” ३ । २ । १५ । इति अच् ।) कुकुरः । इति शब्दमाजा । (धूलिश्रायिनि, त्रि । रजतमयी । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । ५ । ८ ।

“या तेभ्ये रजःशया तनूर्विष्टा ॥”

“रजःशया रजतमयीति ।” तद्वाच्ये महीधरः ॥)

रजःसारंधिः, पुं (रजसां सारंधिरिव ।) वायुः । इति शब्दरत्नावली ।

रजकः, पुं. (रजति निर्बेजनेन श्रुतिमानमापादयति वस्त्रादीनामिति । रज्ज् + “वृत्तिस्त्रनि- रज्ज्भिः परिगहनं कर्तव्यम् ।” ३ । २ । १४५ । इति झुन् ।) वर्षसङ्करजातिविशेषः । घोवा इति भाषा ॥ (यथा, भागवते । १० । ७१ । १२ ।

“रजकं कश्चिदायानं रज्जकारं गदायजः ।

दृष्ट्वायाचत वाधांवि विधीतान्युत्तमामि च ॥”)

स च तीव्रपत्रां धीवरत्नातः । इति ब्रह्म- वेवर्गपुराणम् । तत्पर्यायः । निर्बेजकः २ । इत्यमरः । २ । १० । १० । श्रौचैयः ३ कर्म- कोलकः ४ । इति शब्दरत्नावली । धावकः ५ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५ । ७८ । रजकस्य वस्त्र- निर्बेजनप्रकारो यथा,—

“वाधांवि पलकेः स्रष्टोर्निर्विष्यामजकः शनेः । अतोऽन्यथा हि कुर्वीत दक्षः स्याद्दक्षमा- यकम् ॥”

इति मात्स्ये २०१ अध्यायः ।

(रजकामभक्ष्यप्रायश्चित्तं यथाह चापस्तम्बः । “रजके चैव श्लेष्णे वेष्टव्योर्निर्वीविनि । एतेषां यस्तु भुञ्जीत हिजसान्नायजश्चरेत् ॥” इति प्रायश्चित्तविशेषः । विशेषस्तत्रैव द्रष्टव्यः ।) अंशुकः । इति विश्वः ।

रजकी, स्त्री, रजकपत्री । रज्जुघातीः वक्रप्रत्य- यान्तादीपि कृते चिह्वा । इति मुग्धबोधिकाकर- षम् । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ४०२ ।

“परपट एव रजकीभिर्मन्विनो भुञ्जापि निर्द्वयं ताभिः ।

अयंयद्दुष्केन विना जघन्य । सुक्तोऽसि कुज- टाभिः ॥)

रजतं, स्त्री, (रजति प्रियं भवति रज्यत इति वा । रज्ज् + “एषिरङ्गिभ्यां कित् ।” उणा० । ३ । १११ । इति अतच् कित्कायेच ।) कण्डम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ । इक्षिदन्तः । ध्रुवजः श्रोत्रितम् । हारः । इदः । श्रेणः । (स तु शाकड्डीपस्य एव । यथा, मात्स्ये १२१ । १४ ।

“रजमानान्तरमयः शास्त्रज्जान्तराजज्ञान् । तस्यापरेष रजतो महान्तो गिरिः स्तुतः ॥”)

खर्जम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । १०६ । शुक्ल- वस्त्रविशेषे, त्रि । इत्यमरटीकायां भरतः ।

पितृकार्ये रजतपाचादीनां प्राशय्यादि यथा, “सौर्ये राजतं तान्नं पितृणां पाचसु प्रते ।

रजतस्य कथा वापि दर्शनं दानमेव वा ।

राजतेर्भाजनेरेवामथवा रजतान्वितैः ।

रजनं

वायंपि अह्वया दत्तमभययोपकल्पते । यथार्थपिच्छभोज्यादौ पितृणां राजतं मतम् । शिवनेत्रोद्भवं तस्माद्दत्तं तत् पितृवल्लभम् । अमङ्गलं तद्यज्ञेषु देवकार्येषु वर्जितम् ॥” इति मात्स्ये १७ अध्यायः ।

रजतद्वृत्तिः, पुं, (रजतस्यैव द्वृत्तिरस्य ।) हनुमान् । इति शब्दरत्नावली ।

रजतप्रस्थः, पुं, (रजतस्तन्मयः तद्वत् शुभो वा प्रस्थः सानुरस्य ।) कैलासपर्वतः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

रजताचलः, पुं, (रजतप्रधानोऽचल इव । शाक- यादिवादिवत्समासः ।) रौप्यपर्वतः । तस्य परिमाणं दानविधिश्च यथा,—

“राजतो नवमङ्गद्वयमः शर्कराचलः ।

वस्त्रे विधानमेतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि रौप्याचलमनुत्तमम् ।

यत्प्रसादात्प्रतो याति सोमलोकं द्विजोत्तम ॥

दशभिः पलवाहस्यैरतमो रजताचलः ।

पञ्चभिर्मध्यमः प्रोक्तस्तदर्हणावरः स्तुतः ॥

अशक्तौ विंशतेरुद्धं कारयेत् शक्तिः सदा ।

विष्कम्भपर्वतात्तद्वत् तुरीयांशेन कल्पयेत् ॥

पूर्ववद्राजतान् कुम्भांश्वन्दरादीन् विधानतः ॥”

पूर्ववत् रजाचलवत् ।

“कलधौतमयांस्तत्र लोकेशान् रचयेदुत्तमः ॥

ब्रह्मविष्णुकैवत् कार्यां नितम्बोऽत्र हिरण्ययः ।

राजतं स्याद्यदन्येषां समन्तादिह काचनम् ॥

शेषश्च पूर्ववत् कुम्भात् होमजागरणादिकम् ।

प्रदद्यात् प्रभाते तु सुरवे रौप्यपर्वतम् ॥

विष्कम्भश्रेणालिग्भ्यः पूष्य वस्त्रविभूषणेः ।

इमं मन्त्रं पठन् दद्याद्दर्भाण्डिन्विमत्सरः ॥

पितृणां वज्रमं यस्मात् विष्णोर्वा शङ्करस्य च ।

रजतं पाहि तस्मान्नः श्लोकसंसारवागरात् ॥

इत्थं निवेद्य वो दद्यात् रजताचलसुतमम् ।

गवामनुत्तदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥

सोमलोकं समन्तैः किन्नराधरवाज्जघेः ।

पूष्यमानो वसेद्द्विदान् यांश्चद्रुतसंभवम् ॥”

इति मात्स्ये ७ अध्यायः ।

(कैलासपर्वतः । यथा, महाजिज्ञार्चनतन्त्रे । “रजताचलमध्ये तु कुर्वेरेचर ईरितः ॥”)

रजतादिः, पुं, (रजतमयस्तद्वत् शुभो वा अदिः । शाकपादिष्ववत् समासः ।) कैलासपर्वतः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६४ ।

रजनं, स्त्री, (रज्यत इति । रज्ज् + “रज्जः क्युन् ।” उणा० २ । ७६ । इति क्युन् । “रजकरजन- रजःरूपसंख्यानम् ॥” ६ । ४ । २४ । इति वार्तिकोक्तंनेत्रोपपत्तः ।) रागः । इति चिह्नान्त- कौमुद्यासुखादितिः । (यथा, महाभारते । ८ । ५२ । ६ ।

“यथा वा वासवी शुक्ले महारजनरज्जिते । विश्व्याद् युवती ख्याता तदहावीदसुवरा ॥”)

ऋग्विशेषे, पुं, यथा, तैत्तिरीयसंहितायाम् । २ । ३ । ८ । १ ।

रजनी

“रजनो वै कौशेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्द्यमयात् ॥”)

रजनिः, स्त्री, (रजन्ति लोका यत्र । रज्ज् + बाहुलकादिनिः । इत्युज्ज्वलदत्तः । २ । १०३ ।) रात्रिः । इत्यमरटीका । (यथा, कथा- सरित्सागरे । १८ । १४५ ।।

“इत्थेवं ख्याप्य समयं प्राप्तायां रजनौ च तान् । आमन्त्रा विप्रान् प्रययौ भ्रमशानं स विदूषकः ॥”)

रजनी, स्त्री, (रजनि + ऋदिकारादिति डीष् ।) रात्रिः । (यथा, महाभारते । ३ । ६६ । २८ ।

“सा युद्धा रजनोन्तत्र पितुर्वैभ्रानि भाविनी ।

विश्रान्ता मातरं राजन् । इदं वचनमब्रवीत् ॥”)

हरिद्रा । (अस्याः पर्यायो यथा,—

“हरिद्रा पीतिका गौरी काचनी रजनी निशा ।

मेहघ्नो रजनी पीता वर्णिनी रात्रिनामिका ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

यथा, नवधे । २२ । ४६ ।

“अस्याः सुराधीशदशः पुराधीतु

यद्वरं पीतमिदं रजन्वा ।

चन्द्राशुसूर्ययित्तुमितेन

तेनाधुना नूनमलोहितायि ॥”)

जतुका । इत्यमरः । २ । ४ । १५३ । (यथा, दृहत्संहितायाम् । ४४ । ६ ।

“इत्यन्वन्ताङ्गनरजनीसुवर्णपूष्यामिमस्याश्च ॥”)

नीलिनो । इति मेदिनी । ने, ११६ । (शास्त्रलो- हीपस्यनदीभेदः । यथा, भागवते । ५ । २० । १० ।

“अनुमती चिनीवाजी सरस्वती कुह्व रजनी नन्दा राकेति ॥”)

रजनीकरः, पुं, (रजनीं करोतीति । क + टः ।) चक्रः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भाग- वते । ४ । १८ । ३४ ।

“हिला गृहान् सुतान् भोगान् वैदर्भी मदिरे- चया ।

अन्वधावत पाण्डिशं ज्योत्स्नेव रजनीकरम् ॥”)

रजनीगन्वा, स्त्री, (रजन्वां गन्वीऽस्याः । राज्ञौ विकाशात् तथात्वम् ।) खनामखातश्चेतवर्ण- पुष्पविशेषः । इति लोकाप्रसिद्धिः ।

रजनीचरः, पुं, (रजन्वां चरतीति । चर + “चरेट् ।” ३ । २ । १६ । इति टः ।) राक्षसः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, रामायणे । ७ । ५ । ४ ।

“स तथा सद्य संयुक्तो वराज रजनीचरः ॥” तथा च ।

“द्योनीऽश्वानां रजनीचराणां आहारहेतोर्न शरीरमिष्टम् ।

गर्भं हरेयुर्वदि तेन मातु- र्न्वावकाशं न हरेयुरोचः ॥”

इति चरके शरीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये ।)

चौरः । यामिकभटः । (रात्रिविहारके, त्रि । यथा, हरिवंशे । २०२ । १८ ।

“ब्राह्मणाणां राजानं शाश्वतं रजनीचरम् ॥”)

रजनीजलं, स्त्री, (रजन्वा जलम् ।) नीहारः । इति हारावली । ६७ ।